

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 988/2568

พนักงานอัยการจังหวัดเชียงราย โจทก์ เด็กชาย ข. โดยนาง บ. ผู้แทนโดยชอบธรรม กับพวก โจทก์ร่วม นาย ณ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 185, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 215, ป.วิ.อ. มาตรา 225, ป.วิ.อ. มาตรา 245

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ปัญหาว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามฟ้องนั้นจะถึงที่สุดตาม ป.วิ.อ. มาตรา 245 วรรคสอง ก็ตาม แต่เมื่อสำนวนขึ้นมาสู่ศาลฎีกาเพราะจำเลยยังคงฎีกาต่อมา ขอให้ลดหย่อนผ่อนโทษด้วย ศาลฎีกาย่อมมีอำนาจยกปัญหาว่าจำเลยมิได้กระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามฟ้องอันเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยขึ้นวินิจฉัยได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 185 วรรคหนึ่ง มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 215 และมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 93, 288, 289, 371 และเพิ่มโทษจำเลยกึ่งหนึ่งตามกฎหมาย จำเลยให้การรับสารภาพฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ส่วนฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำเลยให้การว่า กระทำความผิดโดยบันดาลโทสะและมิได้ไตร่ตรองไว้ก่อน แต่ก่อนสืบพยาน จำเลยขอถอน คำให้การเดิม และให้การใหม่เป็นรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ ขอให้เพิ่มโทษ ระหว่างพิจารณา เด็กชาย ข. และเด็กชาย อ. บุตรของนาย ห. ผู้ตาย โดยนาง บ. ผู้แทนโดยชอบธรรม ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาฆ่าผู้อื่นโดย ไตร่ตรองไว้ก่อน โดยให้เรียกเด็กชาย ข. ว่า โจทก์ร่วมที่ 1 และเรียกเด็กชาย อ. ว่า โจทก์ร่วมที่ 2 โจทก์ร่วมทั้งสองยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ได้แก่ ค่าปลงศพ 120,000 บาท และค่าเยียวยาทางจิตใจ 100,000 บาทรวมเป็นเงิน 220,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 3 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่จำเลยกระทำความผิด เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วมทั้งสอง จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งว่า ค่าเสียหายสูง เกินส่วน ขอให้ปรับลดค่าเสียหาย ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4), 371 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม ต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพา อาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ปรับ 1,000 บาท ฐานฆ่าผู้อื่นโดย ไตร่ตรองไว้ก่อน ให้ประหารชีวิต เมื่อศาลพิพากษาลงโทษประหารชีวิตจำเลยแล้ว จึงไม่อาจเพิ่ม โทษจำเลยได้อีกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 51 จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์ แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุ สมควร ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงปรับ 500 บาท ฐานฆ่าผู้อื่น โดยไตร่ตรองไว้ก่อนลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) คงจำคุกตลอดชีวิต รวมโทษทุกกระทงแล้วเป็นจำคุกตลอดชีวิต และปรับ 500 บาท ไม่ชำระ ค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 และให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

120,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 3 ต่อปีของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 24 มีนาคม 2565 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์พร้อมทั้งสอง ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีในคดีส่วนแบ่งให้เป็นพียงค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ในเบื้องต้นตามคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ว่า จำเลยได้ใช้อาวุธมีดแทงนาย ท. ผู้ตาย 1 ครั้งที่คอของผู้ตาย เป็นบาดแผลที่ลำคอด้านขวา ยาว 11 เซนติเมตร ลึก 6 เซนติเมตรทำให้หลอดเลือดและกล้ามเนื้อฉีกขาด กระดูกคอแตกหัก เป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตายสำหรับความผิดฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควรไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ จึงยุติไปตามคำพิพากษา ศาลชั้นต้น พิเคราะห์แล้ว ที่จำเลยฎีกาว่า จำเลยคงมีเจตนาทำร้าย กระทำลงไปโดยขาดสติ เนื่องจากถูกผู้ตายพยายามสกัดศรีไม่ได้อาจเลือกแทงที่อวัยวะสำคัญและไม่ได้ไตร่ตรองไว้ก่อนนั้นคดีนี้ โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ให้ลงโทษประหารชีวิต ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) คงจำคุกตลอดชีวิต จำเลยคงอุทธรณ์ขอให้ลดหย่อนผ่อนโทษ โดยให้ลดโทษประหารชีวิตเป็นโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบห้าปีถึงห้าสิบปี เมื่อศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 5 เพื่อพิจารณาพิพากษา จึงต้องถือว่าเป็นกรณีที่ศาลชั้นต้นส่งสำนวนคดีที่พิพากษาให้ลงโทษจำคุกตลอดชีวิตไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 5 ในเมื่อไม่มีการอุทธรณ์คำพิพากษานั้นในปัญหาว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามฟ้องหรือไม่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ด้วย และเมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 5 วินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนจริงตามฟ้องและพิพากษายืนมา คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 5 ในปัญหาดังว่ามานี้จึงถึงที่สุดถึงความตอนท้ายของวรรคสองแห่งมาตรานี้ จำเลยจะฎีกาต่อมาไม่ได้ ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาข้อนี้ของจำเลยมานั้นไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย แต่อย่างไรก็ตาม พยานหลักฐานโจทก์ที่นำสืบประกอบคำรับสารภาพของจำเลยในข้อหาความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน อันประกอบด้วยคำเบิกความของนาย ม. คำให้การในชั้นสอบสวนของ นาย ท. และคำให้การในชั้นสอบสวนของ นางสาว ส. ตามคำให้การในชั้นสอบสวนของ นางสาว ส. ได้ความว่า ผู้ตายคบหาอยู่กับนางสาว ค. หรืออาจไม่ปรากฏชื่อสกุล ซึ่งเป็นคนรักของจำเลย เห็นผู้ตายกับนางสาว ค. ไปไหนมาไหนด้วยกันตลอด และตามคำเบิกความของนาย ม. ที่อยู่ด้วยกับกับผู้ตายพร้อม นาย ท. และ นางสาว ส. ในคืนเกิดเหตุที่ร้านคาราโอเกะฮาน่า ได้ความว่า ก่อนเกิดเหตุเห็นผู้ตายพูดคุยโทรศัพท์ ทราบว่าผู้ที่พูดคุยปลายสายคือจำเลย ซึ่งทั้งสองมีปัญหาเรื่องชู้สาวโดยผู้ตายไปมีสัมพันธ์กับนางสาว ค. ผู้เป็นคนรักของจำเลย จึงเข้าใจว่าจำเลยโทรศัพท์มาหาผู้ตายเพื่อพูดคุยตกลงปัญหากัน ในการพูดคุยได้ยินว่ามีการนัดให้มาพบที่ร้านคาราโอเกะ หลังจากนั้นประมาณ 20 นาที เห็นจำเลยมาที่หน้าร้านคาราโอเกะพร้อมเพื่อนอีก 2 คน ข้อเท็จจริงดังกล่าวมานี้สอดคล้องตรงกับที่จำเลยให้การในชั้นสอบสวนรับว่าได้ใช้อาวุธมีดแทงผู้ตายจริง ซึ่งเป็นการให้การในโอกาสแรกที่เข้ามาขอตัวหลังเกิดเหตุ 1 วัน ไม่ทันคิดหาข้อแก้ตัวเป็นอื่นว่า ในคืนเกิดเหตุ ก่อนที่จำเลยจะเดินทางไปร้านคาราโอเกะ มีคนรักของผู้ตายโทรศัพท์ทางแอปพลิเคชันไลน์มาบอกว่าผู้ตายกับคนรักของจำเลย "เล่นซู้กัน" จำเลยไปสอบถามเรื่องราวกับคนรักของจำเลยที่หอพัก ระหว่างนี้ผู้ตายซึ่งจำเลยไม่รู้จักมาก่อนได้โทรศัพท์มาหาคนรักของจำเลย จำเลยขอพูดคุยกับผู้ตาย ผู้ตายบอกว่าถ้าไม่พอใจ อยากเจอให้ออกไปหาที่ร้านคาราโอเกะฮาน่า หลังจากนั้นจำเลยออกจาก

หอพักไปที่ร้านคาราโอเกะ โดยมีอาวุธมีดทำครัวเหน็บที่ข้างเอวไปด้วย เหตุการณ์ต่อมาที่หน้าร้านคาราโอเกะปรากฏภาพจากกล้องวงจรปิด ว่าจำเลยกับผู้ตายโต้เถียงกันช่วงเวลาหนึ่ง ยังไม่มีการลงมือทำร้ายกันดังคำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ภาค 5 ซึ่งตรงกับที่นาย ม. และ นาย ท. ให้การแก้พนักงานสอบสวนว่า ก่อนที่จำเลยจะใช้อาวุธมีดแทงผู้ตาย จำเลยกับผู้ตายยืนพูดคุยกัน ไม่ได้ความว่าจำเลยกับผู้ตายโต้เถียงกันด้วยถ้อยคำอะไร จึงน่าจะเชื่อตามที่จำเลยให้การแก้พนักงานสอบสวนว่าเมื่อผู้ตายออกมาหน้าร้านคาราโอเกะพร้อมกับเพื่อน ๆ มีการพูดจาโต้เถียงกัน เพื่อนผู้ตายมาห้ามจำเลยจึงบอกกับเพื่อนผู้ตายว่า "พี่มีเมื่อยมัย ถ้าพี่โดนแบบผม พี่จะยอมมัย" เพื่อนผู้ตายเดินถอยไปจำเลยถามผู้ตายว่า "พี่อยากเจอผมไม่ใช่เหรอ" ผู้ตายตอบว่า "เข้ามาเลย" และทำท่าล้วงกระเป๋านั้นจำเลยดึงอาวุธมีดออกมาจากข้างเอวแล้วแทงผู้ตาย โดยไม่ทราบว่าเป็นบริเวณใด ดังนี้ เป็นพฤติการณ์ที่บ่งบอกว่าจำเลยเจ็บใจที่ถูกหยามศักดิ์ศรี อันเนื่องจากผู้ตายลักลอบเป็นชู้กับคนรักของจำเลย เมื่อถูกผู้ตายทำทนาย แรงโกรธจึงปะทุขึ้น ไม่อาจควบคุมสติอารมณ์ไว้ได้ จึงได้ใช้อาวุธมีดแทงผู้ตายโดยเจตนาฆ่า เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าหลังจากมีการโต้เถียงและทำทนาย มิใช่เป็นเรื่องที่จำเลยใช้อาวุธมีดเข้าแทงผู้ตายทันทีที่สบโอกาสพบกันตามที่เตรียมวางแผนมาฆ่าผู้ตายแต่แรก ถือไม่ได้ว่าเป็นการฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนดังโจทก์ฟ้อง ปัญหาศาลฎีกาโดยที่ประชุมใหญ่วินิจฉัยแล้ว เห็นว่า แม้ปัญหาว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามฟ้องนั้นจะถึงที่สุดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ก็ตาม แต่เมื่อสำนวนขึ้นมาสู่ศาลฎีกาเพราะจำเลยยังคงฎีกาต่อมาขอให้ลดหย่อนผ่อนโทษด้วย ศาลฎีกาย่อมมีอำนาจยกปัญหาว่าจำเลยมิได้กระทำความผิดตามฟ้องอันเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 185 วรรคหนึ่งมาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 215 และมาตรา 225 ส่วนที่จำเลยฎีกาขอให้ลดหย่อนผ่อนโทษนั้น เมื่อการกระทำของจำเลยคงเป็นความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยเจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ซึ่งมีระวางโทษอยู่ 3 สถาน และศาลฎีกาเห็นไม่สมควรวางโทษสูงสุดในคดีนี้ถึงประหารชีวิต ฎีกาของจำเลยในข้อนี้ที่ขอให้ลดหย่อนผ่อนโทษประหารชีวิตเป็นโทษจำคุกที่เบากว่าโทษจำคุกตลอดชีวิตนั้นจึงเป็นอันตกไปโดยไม่ต้องวินิจฉัยอนึ่ง ที่ศาลล่างทั้งสองให้คิดดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 3 ต่อปี นับแต่วันที่ 24 มีนาคม 2565 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์พร้อมทั้งสอง โดยไม่ได้ระบุเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยที่กระทรวงการคลังอาจปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกานั้นไม่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7 และมาตรา 224 ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกาเห็นสมควรยกขึ้นวินิจฉัยแก้ไขตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142 (5) มาตรา 246 และมาตรา 252 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 40 พินิจฉัยแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ให้ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต เมื่อลงโทษจำคุกตลอดชีวิต จึงไม่อาจเพิ่มโทษตามคำขอของโจทก์ได้อีกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 51 ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 แล้ว คงจำคุกจำเลยมีกำหนด 25 ปี สำหรับดอกเบี้ยค่าสินไหมทดแทน หากกระทรวงการคลังออกพระราชกฤษฎีกาปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยเมื่อใด ก็ให้ปรับเปลี่ยนไปตามนั้นบวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ 2 ต่อปี แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 3 ต่อปี ตามคำร้องขอ นอกจากนี้ก็ยังคงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งชั้นฎีกาให้เป็นพับ

สวัสดี สุรพัฒนานันท์ · วิทยา พรหมประสิทธิ์ · ศุภลักษณ์ เขียวรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/988/2568>